

Het Oostendse magistratuur van 1782 kent zijn "pappenheimers" en beseft zeer goed dat de nieuwe reglementering onthaald zal worden op weinig vleidend protest van wege de onderhorige burgers, protest dat de heren van de Wet niet, maar de beambte belast met het toezicht op de "Policie der Suyverheyd ende Properteyt der straeten" wel ten gehore zal krijgen.

Om deze enkele stadsfunctionaris in zijn delicate opdracht enigzins te beschermen wordt in het derde artikel voorzien, dat :

"Een ieder sal gehouden syn te respecteren den geemployeerden van de Policie, actueelijk, Johannes Ghyon, ende te gehoorsaemen aen de orders die hij hun sal geven soo van wegens den Heere ende Weth, als van wegens d'Heeren van de Comité der nieuwe gebouwen die met den opsicht der Properteyt der Straeten ende Publike plaetsen deser stede belast sijn, sonder hem in het minst te injurieren ofte tegen te spreken, op pene van 't elkens te vervallen in eene boete van ses ponden parisyse ende zal aen het rapport van den geseeyden geemployeerden ten dien Pointe alle geloof gegeven worden."

Het magistratuur kent ook het superieure middel om, buiten "wedden en gagien" om, het rendement van een stadsbediende maximaal te stimuleren in praktijkvormen die nu niet meer zouden geduld worden. Daarom staat in een slotartikel vermeld.

"Ende om den voorseyden geemployeerden des te meer aen te wakeren tot het volbrengen van syne plicht ende eene waekende oog op den onderhoud der geseeyde Policie te houden sal den selven profiteren de helft van alle de boeten die hij sal geexploiteert hebben en in de welke de contraventeurs jegens de selve Properteyt der straeten, etc. sullen gecondemneert ende de wederhelft in profyte van den Heere, als naer oude gewoonte."

Met de publicatie van dit reglement op 24 mei 1782 wordt een aanvang gemaakt aan een grootscheepse kuisbeurt en opfleuring van het Oostendse stadsbeeld. De bedreiging een fikse boete te moeten betalen bij niet naleving van het reglement is zeker niet vreemd aan de "goodwill" die de bevolking ter dier gelegenheid betoont.

Te oordelen naar de bijna niet bij te houden aanvullingen, verbeteringen, wijzigingen, die in de loop der jaren aan dit politiereglement worden aangebracht, moet het resultaat van dergelijke verordening wel altijd tijdelijk zijn geweest. Periodische aanpassingen aan steeds evoluerende situaties zijn nu eenmaal noodzakelijk.

Eén bepaling van dit reglement blijkt echter constant terug te keren. Voorlanden en goten blijven aan de goede zorgen toevertrouwd van de stadsbewoners. Zo was het in 1782 en in vroegere jaren. Zo is het heden ten dage nog.

D. FARASYN

HOTEL DU NORD

(De Plate, maart 1981). In verband met het door de heer J.B. DREESSEN ondertekende artikel in het jongste nummer van de Plate, over het Hotel du Nord op de Groentemarkt, volgen hier nog enkele gegevens.

In dit gebouw was gedurende de Eerste Wereldoorlog "de Amerikaanse winkel" gevestigd. U weet dat Amerika in 1914/18 een uitgebreide "Voedselvoorzieningsactie" op touw heeft gezet ten bate van de burgerbevolking.

Deze levensmiddelen die doorgaans bestonden uit : spek, smout, bonen, cerealen en dergelijke kwamen uit Amerika en werden periodiek aan de bevolking toebedeeld. Ik herinner me echter niet meer of we daar ook "zegeltjes" moesten voor hebben, zoals voor al de andere koopwaren. Want alles, maar dan ook alles, was in die tijd gerantsoeneerd.

En al waren spek en smout meestal rans, toch waren we blij er mee.

In de eerste oorlog de "Amerikaanse winkel" en in de laatste oorlog de "haring" deden het. Gelukkig maar.

O. DEFOOR